

SJAJ (2003)
Vedran Eminović

Postoji li još put do sunca?

Očima pitam jer odgovor ne znam

Mojim sjećanjima pretužna sjeta bunca

Noćima strepim da tonem u bezdan

Na srcu leži kamen, nepomjeren stoji

Teret je gorak surov i leden

Bježim od stvarnosti, nje se vječno bojim

Teturam se porazno, slomljen i bijedan

Vječiti napadi opsade rušenja padanja

Život me udara, lažne nade gradi blud

Uzalud napori odbrane gnusanja nadanja

Odbačen od sviju, omražen, postajem lud

Pa zar dosta nije? - zavijam, izbezumljen od nesreće

O mučitelji dragi, ljubljene zulumčari moji!

Pred neprijateljem žilav otpor pružam kad presreće

Ali šta kad prijatelj napada, i mrze rodovi tvoji?

Vječna ljubav za vas je moje prokletstvo
Znam mudrost da moj tragičan predvidja kraj
Ali ipak za svemir ne bih dao to blaženstvo
Srebrnu pticu Danicu, moj nebeski raj

I zato znam da postoji još put do sunca
Ali kroz pakao proći moram da stignem u taj raj
Duša boli, razum gori, suza svijetluca
Zauvijek tragam, kroz životne noći, u vječnoj tmuni izgubljen...

...sjaj.

(2003)